

Religija je definirana kao sustav shvaćanja, vjerovanja, ponašanja, obreda i ceremonija pomoću kojih pojedinci ili zajednica stavljaju sebe u odnos s bogom ili nadnaravnim svijetom. Taj odnos također poboljšava i odnos unutar te zajednice, a religiozna osoba od tog sustava dobiva vrednote po kojima se kasnije ravna. Prema jednoj anketi čak 72% ispitanika se izjasnilo da vjera značajno određuje njihov život. Psihologija religioznosti ne promatra kako netko stvara religiju već kako čovjek svoj religiozni odnos razvija. Vjera čovjeka može inspirirati ukoliko joj je predan, no to se neće dogoditi slučajno, već kao posljedica određenih psihičkih procesa.

Kategorije religije

Početak 1962. godine sociolozi Glock i Stark predstavili su pet glavnih dimenzija religije, pet homogenih kategorija: Prva je ideološka dimenzija što podrazumijeva osobnu pobožnost. Autori su je nazvali ideološkom kako bi naglasili znanstvenu neutralnost, no radi se o subjektivnom, intimnom doživljaju vjere, a kasnije su autori zaključili da je to sama jezgra religije. Druga kategorija su ritualne praktike, a u treću kategoriju smjestili su religiozna iskustva, bilo to iskustvo preobraćenja ili drugačije mistično iskustvo. Sadržaj vjere nazivaju intelektualnom dimenzijom te to čini četvrtu kategoriju, dok je zadnja kategorija značenje vjere za život. Objašnjavaju je kao dimenziju posljedice pošto se utjecaj vjere manifestira na sve aspekte života.

Razvijanje vjere

Suvremene studije pokazuju da se religioznost razvija od djetinjstva. Postoje određene genetske predispozicije, sam odgoj i okolina u kojoj se odrasta. Na razvijanje vjere utječe i kako je osoba hranjena, podržavana, vođena, kažnjavana. Ne postoji karakteristika ličnosti iz koje se rađa religioznost.

Osobe koje žele postići zrelu religioznost moraju znati balansirati ravnotežu i snošljivost. Vježbanje snošljivosti spram sebe, drugih ljudi i različitim vjerskim sustavima te postizanja životne ravnoteže.

Povijesni radovi

Religioznost proučavali su mnogi cijenjeni psiholozi poput Sigmunda Freuda, Carla Gustava Junga, Gordona Allporta i Viktora Frankla. Jedino je Freud imao negativan pristup religioznosti. No njihov osobni pristup temi nije umanjio činjenicu da je religioznost nezaobilazna tema u psihologiji.

Literatura:

Šimun Šito Ćorić: Psihologija religioznosti, naklada Slap, Jastrebarsko, 1998.

Ana Dobrica, Medikus kreativni laboratorij